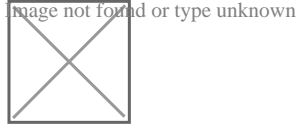

20 Μαΐου 2023

Μοναχός Νικήτας Καρυώτης (1902 - 20 Μαΐου 1971)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ο κατά κόσμον Ευστράτιος Γεωργιάδης του Σταύρου και της Ελισάβετ γεννήθηκε στην Προύσα της Μ. Ασίας το 1902. Το 1923 ήλθε στο Διονυσιάτικο Κελλί του Αγίου Νικολάου των Καρύων. Εκάρη μοναχός το 1925. Έμαθε την τέχνη του οδοντοτεχνίτη κοντά στον οδοντίατρο Γέροντα Παΐσιο. Κατόπιν, κάνοντας υπακοή, πήγε στον κόσμο για να τελειοποιήσει τις γνώσεις του. Επί σαράντα περίπου χρόνια εξυπηρέτησε τους πατέρες του Άγιου Όρους, που τότε δεν έβγαιναν εύκολα έξω. Διακρινόταν για την ελεημοσύνη του. Μετά την κοίμησή του, πολλοί ελεημένοι από αυτόν, μοναχοί και λαϊκοί, μίλησαν με κατάνυξη για την κρυφή αυτή του τέχνη.

Κατά την εκταφή των λειψάνων του, όπως αναφέρει ο σημερινός Γέροντας του Κελλιού παπα-Αρτέμιος, η κάρα του ευωδίαζε. «Όλοι μας όσοι βρεθήκαμε τις στιγμές εκείνες εκεί, νιώσαμε μεγάλο δέος και μεγάλη συγκίνηση. Μάλιστα ο Γέροντας Αρτέμιος από τη Μεγίστη Λαύρα, ο οποίος είχε το διακόνημα αυτό στις ανακομιδές κι έβγαζε και φρόντιζε τα λείψανα των πατέρων, είπε: “Πατέρες εγώ πρώτη φορά έχω ξεθάψει τέτοιο λείψανο! Εξήντα χρόνια στο Άγιον Όρος... Δόξα τω Θεώ”. Πέρασαν, περνούν και θα περνούν πολλοί ευλογημένοι πατέρες από το Όρος. Γνήσιοι βιασταί της επουρανίου Βασιλείας...».

Εμείς γνωρίσαμε τον διάδοχο του Γέροντος Νικήτα, τον Γέροντα Αρσένιο. Μάλιστα δεχθήκαμε και την οδοντιατρική φροντίδα του, πριν τριάντα χρόνια, με τον ποδοκίνητο, σκουριασμένο τροχό του και το μπλέ οινόπνευμα για απολύμανση (γαργάρα). Πάντως το σφράγισμα μέχρι σήμερα είναι καλό. Όταν τον ρώτησα αν σπούδασε οδοντιατρική, μου απάντησε κοφτά: «Όχι. Έμαθα από τον Γέροντά μου». «Κι εκείνος;» ρώτησα. «Έμαθε από τον Γέροντά του»!

Ο Γέροντας Νικήτας είχε ιδιαίτερη ευλάβεια στον άγιο Νικόλαο τον θαυματουργό, τον προστάτη του Κελλιού τους. Τον είχε παρακαλέσει να φύγει από την παρούσα ζωή σε μία από τις μνήμες του. Ο άγιος τον άκουσε. Τον πήρε στη μνήμη της ανακομιδής των τιμίων λειψάνων του, στις 20.5.1970.

Μοναχολόγιον Ιεράς Μονής Διονυσίου.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, «Μέγα Γεροντικό ενάρετων αγιορειτών του εικοστού αιώνα, τόμος Β΄ 1956-1983. σελ. 839-840